

Quodammodo etiam de
alio quodammodo

BIBLIOTEKA POZNAŃ
64 00
INKONABURY

Brevet

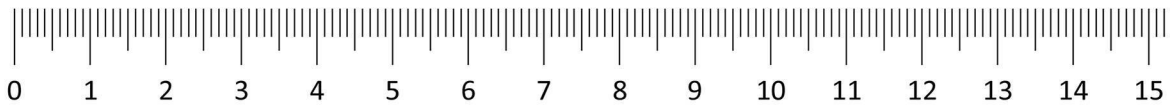
06

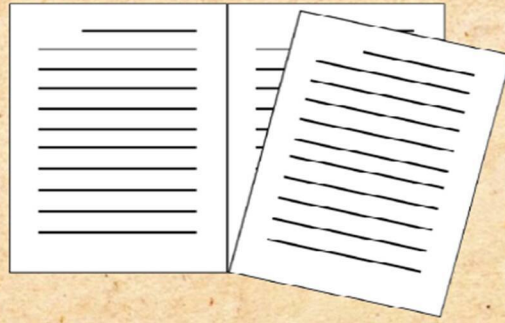
REVERENDISSIMO. D. D. ERASMO

Vnicuique Episcopo hoc libellum ad statum et propositum
licentiam sedendi in theatro publico
nominis Johannis de Can
celarii Vnicuique et Medicorum

Doctor perperam

**LVCIANI PHILOPSEVDES SIVE API
STON E GRAECO IN LATINVM
VERSVS PER CONSTANTIVM
CLARITI DE CANCELLARI
IS ARTIVM ET MEDICI
NAE DOCTOREM IN
BONONIENSI GYM
NASIO PHILOSOPHI
AM GRAECE PRO
FITENTEM.**

W woluminie kolejno współprawne sygnatury:

SD 10662 II

SD 10663 II

Inc. 64

SD 10664 II

SD 10665 II

DRACONS CARMINA ET
ALIA OPERIBUS VERGILII

התל שוב
עין של יער
בשרהסין

דף

עני קודם
נולדו היה
תמוני ש
לחם כ
זה לו היה
תסרו יז
יעו יועם
יוע יה
השמע ז
סיוע
ק שום
עלוח רעק
שועלח
לשם
הקצום
לוח רעק
יו טעין

Orationes et
Carmina

1502

H. M. 88728
N. 4398708

ד' חטת
סוף הלב
הילך
ויי
וליו היה
דיו מיוש
יסוד כתב
ינו עיר וע
תהן לו כה
דעט לוגיו
מר ועמ
מירוח
רתו דכת
מע סוף
פודת וליו
וליו גור
ולו דבר
סס סהרה
און חוון
מ לא עבר

ס הווייל ווי
אזוב סען ח
טע מעל
אזוב גזל ויה
זה לבית ז
סד השתל
סיפא ויוס
קתע ויבי
נינעה הוי
ק לן רכיו ל
עורק היין
סירחיו הו
תען מיווי
שלו ליע
גיוט חו סו
היו וידע
הזנעין כס
היוויק
סוב ויה
הזען יין י
הלשן ויה

REVERENDISSIMO. D. D. ERASMO

Vallibus Eboraco Mosei ad statum aposto

licum sedem in die Polonie Oxonia

removendo in die de Can

delictis A. M. et Medicis

Doctor perperam

**LVCIANI PHILOPSEVDES SIVE API
STON E GRAECO IN LATINVM
VERSVS PER CONSTANTIVM
CLARITI DE CANCELLARI
IS ARTIVM ET MEDICI
NAE DOCTOREM IN
BONONIENSI GYM
NASIO PHILOSOPHI
AM GRAECE PRO
FITENTEM.**

REVERENDISSIMO . D . D . ERASMO

Vitellio Episcopo Plocēsi ad Sacrā et aposto/
licam Sedem / Regis Polonię Oratori be/
nemerito: Constantius Clariti de Can/
cellariis Artium et Medicinæ

Doctor perpetuam

felicitatem.

VANtus qualisue labor sit Erasme doctif
q sime/pariterq; et eloquētiſſime Antistes in
traducēdis recte græcis auctoribus a nullo
æſtimari poſſe arbitror / qui non frequenti experien/
tia ſepe id exploratū et compertū habeat . Enim ue/
ro quis unq; a / bono et fido interprete obſervanda /
ſupra captum humanæ imbecillitatis / attinget ? Im/
primis . n . perſpicaci ingenio et ſolido integerrimoq;
iudicio natū eſſe oportere / quem uis optimū futurū
interpretē / nemo eſt q nō cenſeat: Hęc aut nō oībus
ſed ppauculis a / natura tributa ſūt / Et his quidē nō
ſemp / Haud . n . uno eodēq; tenore humanæ animæ
uires / p inde ac diuinę mētes / ad ueritatis iſpectionē
perpetuo et iugiter uegetantur / ſed obruta caligine
corporei ſenſus mortaliū mens ex uariis nōnūq; p/
turbationibus cęcutiens allucinat / atq; alio ruruſum
tēpore / defecatori animo exiſtēte / ſuamet errata ma/
niſteſto deprehendit et recognoſcit : quocirca ſūma
laude digni ſunt qui Horatiano pꝛcepto admoniti

1188730
N. 441 0046

SD 10665 II

nonū in annū suas differūr æditiones / Nam semel
emissum uolat irreuocabile uerbū. Præterea cogni-
tis perspectisq; auctorum sententiis et abditissimis
sensibus / quod arduum et perdifficile est / cū propter
græcarum elocutionum genera / cōtorta / senticosa et
aliena maxime a nostræ latinitalis elegāria / tum ob
īnumeras uocabuloꝝ tralationes / deductiones / trans-
formations / quæ non minorem īterdum nobis am-
biguitatem pariunt q̄ olim sphingis Enigmata pe-
perere hominibus / accedit ad rem utriusq; linguæ p-
fectissima cognitio / nam in altera quidem peritum /
in altera / et peritum et eloquentem esse oportet / qui
boni interpretis nomen sibi asciscere et uendicare cō-
cupiscit. Itaq; superioribus diebus / cū ex nostro īsti-
tuto Leonardus Polonus *παραφιλέρασμος* / An-
gelus Cospius / et ego tui nominis amantissimi / Lu-
ciani græci auctoris elegantissimi / opera legeremus / ī
quēdam eius dialogum / scitu pulcherrimum et risu
non indignū incidimus / e cuius lectione mira qua-
dam animi uoluptate et summa delectatione affecti
sumus / uerum illi magno ardere studio / mihi uide-
bantur / posse etiam per me hūc latinum legere (præ-
stat enim nescio qd uolupte latinis latina lectio) nō
tamen audebant aperte id mihi uelle indicare quod
tacite et modeste quidem / ut omnia / efflagitare p̄se-
ferebant / uerentes / arbitror / occupatissimo homini
tantum laboris iniungere / quem sciebant talia / sano

utriq; consilio/subterfugere / nō quod illiterato ocio
marcescere cupiam / aut nihil ædendum esse putem /
sed ea / quibus æqua laboribus præmia cōsequamur :
Et enim quæ gloria / quæ laus / his tribui potest / aut
solet qui tenui soloq; internuncii fungūtur officio ?
Verum ego non tam mei curiosus q̄ illorū a qui /
bus non minora docendo didicerim q̄ legendo ipse
perceperim / adeo me tanq̄ æstro quodam urgentis /
simis eorū questionibus cotidie impellunt et acūti
malui meo periculo æditionum leges præuaricari q̄
ingratus utcūq; uideri posse et maleuolus / his præci
pue / quibus ea omnia debeo quæ sacrosancta et in /
teggerrima exigit amicitia : Quāobrem ego his om /
nino morigerandum esse putans / breui tempore / sen
tentiam auctoris integrā (arbitror) et incolumen non
barbare latinis reddere prouirili enixus sum / Haud
enim a philosopho præsertim nostrorum temporum
oratoriam illam elocutionis / elegātiā affluentiāq;
uerborū exigēdam esse existimo / qui ueritatē ipsam
orationum lepori præferre consueuerunt. Sed quo /
niam mos est fere omnium auctorum suos labores /
uigilias / lucubrationes / dicare principibus ut inde
operi fauorem / et ueluti Clypeum / contra obstrigi /
lantium liuores concilient / una quidem cogitaba
mus / cui maxime id opusculum esset offerendum / et
ni paruitas opis deteruisset (πρέπει γὰρ τοῖς ἀρι /
στοῖς τὰ μέγιστα) quodq; Aristoteles ait ad

Alexandrum i libro περὶ κόσμου is tu q̄ primum
nobis occurristes unicum presidiū et decus nostrū
quem iure colimus / admiramur / suspicimus / enim
uero quis unq̄ te melior eligi potuisset / in cuius tu
rela / hę nostrę qualescūq; uigilię seruaretur / qui doc
tus doctis faues / elegans elegantibus / et qui cū semp
rum hoc tempore ita concinne audacter: in admirā
do sūmi Pontificis et cardinalium conspectu te ex
hibuisti / ut nihil supra aut fieri aut cogitari queat.
Sed ne in maius q̄ id opusculum decet / nostrum ex
crescat epistoliū / aut tuis laudibus quicq; deroget /
eas abunde et cōmodius panegyrico quodā i aliud
tempus celebrandas differam. Nunc uero quod reli
quum est / Diu quidem hesitabundi / re ipsa tandem
examussim pensiculata decreuimus hęc nostra tibi
utcūq; minutissima: destinanda omnino esse / quan
do quidem etiam ipsi deo nō semper magna / sed pri
mitiæ quedam et minime sepe res offerri solent: Ac
cipias igitur q̄so lęta frōte et sereno aīo / ut soles / hoc
nostrum qualecumq; munusculum tibi sponte ob
latum / is. n. arbitror satis dat qui quod habet libēter
dat / et cum ex occupationibus ociolum nactus fue
ris / libeat quęso tibi semota aliquantis per maiestatis
seueritate / nobiscum affluentius ridere / ac uarios ho
minum mores dignoscere / quorum alii supersticio
sa credulitate / portentosa sibi terriculamenta confin
gunt: ut iure philopseudes hoc est mendaciog; ama

tores uocentur. alii uero nullam penitus hisce rebus
fidem habentes / que supra rationem et rerum natu-
ram sola uisione concipiuntur / gręce apisti / latine in-
creduli possunt appellari / de quibus hic noster elegā-
tiarum parens Lucianus non tam uenuste q̄ scite
nunc agit: iccirco et duplicem huiusce dialogi titu-
lum licet inspicere Philopseudes et Apiston: ut hoc
etiam obiter in calce huius epistolę notemus / nō ut
doctrissimum ausim edocere / sed nostram tibi super
hac re sententiam exponerem / quam si una tibi cum
nostra interpretatione non ingratham fuisse intellexe-
ro / ad maiora excudenda in dies accingar / eaq; pro-
mulganda / que tuę Celsitudini correspondeant / cui
me iterum atq; iterum comendo / bene Vale.

PHILOPSEVDES LVCIANI SIVE
APISTON: CONSTANTIO CLA/
RITI DE CANCELLARIIS
INTERPRETE.

Tychiades

OTES Ne mihi $\bar{\omega}$ Philocles ex
ponere: quidnam profecto illud
sit quo pleriq; homines adeo men
tiēdi desiderio adducūtur: ut nihil
ueri asserentes lætabundi gestiant
ac talia narrātibus maxime adhi/
beāt mētē et applaudāt. PHILOCLES. Plura sunt
 $\bar{\omega}$ Tychiades quæ homines quosdā spe cōmodi ad
mendaciū ipellūt. TYCHIADES. Nihil ad uerbū
hec aiunt/ neq; de his re rogauerā/ quicūq; utilitatis
gratia mentiuntur: hi nāq; potius uenia / nōnulli et
laude cōdigni sunt / qui uel hostes ita deceperūt / uel
in aduersis eorū rebus eiusmodi medicamento usi
sunt: qualia multa et Vlixes olim cōmentus est pro
salute et reditu / nū eius / rū socioꝝ. Sed. n. ego de illis
loquor $\bar{\omega}$ Philocles optime: q; ex plurima ueritate
sine ullo ipsoꝝ cōmodo mera cōminiscunt mēda/
cia / quibus et diu uersati / nullo idoneo excusationis
p̄textu / mirum ī modū oblectant: Hos itaq; uelim
scire cuius spe boni id maxime efficiant. PHILO.
Nūquid iam alicubi homines quosdā tales animo
cōcepisti: qbus amor hic mētiendi natura īsitus est?

TYCHIA. Atq; admodum plures. PHILO. Quã
igitur aliam his ita mentiendi causam esse dicendũ
est q̄ mentis inopiam et sũmam stultitiam / Siqui /
dem pro optimo pessimum eligũt? TYCHIA. Ni
hil hoc est q̄ Philocles quãdoquidem ego tibi mul
tos ostendere possem cetera prudentes et cõsilio ad/
mirandos / hoc uitio nescio quo pacto obcecatos et
mendacii cupidos ut maxima tristitia conficiat si ta
les uiri cetera optimi seip̄os et qbuscũq; occurrerint
decipientes / gaudeant tamen et exultẽt / itaq; cogno
scas oportet uerustiores illos ante me ueluti Hero/
dotum / Ctesian Cnidium / et ante hos poetas ipsũq;
Homerum / celebres uiros ea cõscripsisse mendacia
quẽ nõ modo ipsorũ auditores / tunc temporis opri/
me deceperint sed usq; ad nos pulcherrimis eorum
uersibus et metris quadam successiõẽ seruata perue/
nerint / ut mihi sepe horum causa erubescere conti/
gerit / dum cœli sectionem / Promethei uinculũ / Gi/
gantum rebellionem omnesq; inferorũ eiulatus enar
rant / et Iouem ob amorem in Tauꝝ aut in olorem
uersum / ac mulierem quãdam in Auẽ / aut in Vrsam
fuisse transformata: Præterea pegasos / Chimæras /
Gorgonas / Cyclopes / et ceteras id genus admodũ
alienas et portetosas fabellas quẽ infantum animas
ualeãt demulcere / uel si a laruis aut lamiis fuerint p/
territi / quãuis hæc qdem poetarũ fortasse mediocria
sint: ueꝝ id pfecto quõ nõ deridiculũ ẽ: ciuitates iã

et gentes nationesq; plura cōmuniter et publicitus
mentiri: Siquidem Cretenſes Iouis ſepulchrū oſtētare
non erubescūt/ Atheniēſes uero Ericroniū ex terra ī
lucē p̄ſiluiſſe/primosq; homines ex attrico ſolo qua
ſi olera p̄diuſſe aſſeuerent: Sed hi q̄dem honeſtius q̄
thebani/qui ſeminatis ſerpentis dentibus homines
quosdā egermināſſe fabulant̄. Hęc igit̄ adeo ſane p̄
ridicula ſiqs uera non puraret/ Sed prudenter q̄dem
ea diligērius exqrens Corcebi cuiuſpiā/ aut Margiti
eē arbitrarēt̄/ p̄ſuaderi uel Triptolemū ſupra pēna/
ros dracones remigio alarū per aera uolaſſe/ uel pana
ex archadia auxiliatē bellatorē ī Marathona iuiſſe/
uel orithiā a Borea fuiſſe raptā/ impius hic et mētis
inops haberēt̄/ uſq; adeo excellit mēdaciū / q; rebus
ita ſcilicet p̄ſpicuis et ueris fidē nō adhiberet. PHI/
LOCLES. At ip̄is q̄dē poeris cō Tychiades et ciui
tatibus ignoſcēdū eēt p̄fecto/ quādo alteri fabulatū
amcēnitate quādam operi immiſceāt iocūditatem/
qua q̄dem ad alliciendos auditores maxime nobis
opus ē/ Alteri uero/ Athenienſes inq; et Thebani/ uel
ſig alii tales/ eorū patrias huiuſcemodi mēdaciis uene
rabiliores oſtēdāt: Enim uero ſiqs e grēcia fabuloſa
hęc ſuſtulerit/ nihil p̄fecto uetabit horū expoſitores
fame contrabescere/ Siquidē externi quoq; ſine mer
cede/ quod uerum ſit/ audire iā pridem nolint. Qui/
cūq; igitur ob nullam eiuiſmodi cauſam mendaciis
tamen gaudēt hi ſane deridiculi iure uideri poſſūt.

TYCHIA. Recte ais $\bar{\omega}$ Philocles. Nam ego qdem
ad te ueni ab Eucrate/a quo admodu plura incredi
bilia et fabulosa audiui: qn potius ea du narrabant
aufugi/nō tolerās excessum et exuperatiam rei: Sed
me tāq̄ erinnes quēdam: aliena plurima et porten
tosa narrātis expulerūt. PHILO. Et tamen hic Eu
crates $\bar{\omega}$ Tychiades nō indignus est fide/neq̄ ullus
profecto ualeret ad faciendam fidem quēadmodu
ille/barbā ita profundā pmissāq̄ habens: Sexagena
rius uir magna excellēs auctoritate/qui cū in philo
sophia quoq̄ plurima calleat/substiuisset quidem
fortasse et aliū quēpiam corā ip̄o mentientē audire:
nō q̄ ip̄e talia sit ausus expromere. TYCHIA. Nō
enim amice nouisti quē ille dixit et quo pacto pba
uit: adiurauitq̄ plurimis / filios ad iuramētū sistēs:
adeo ut ad ipsum respiciēs uaria cogitauerim: inter
dum quidem hominē insanire/et extra propositum
esse: nōnūq̄ et eo tēpore me latuisse tāq̄ p̄stigiatorē
sub leonis pelle ridiculā quādam simiā circūregen
rē: usq̄ adeo pabsurda narrauit. PHILO. Quānā
hęc sint $\bar{\omega}$ Tychiades per Vestam te rogo iam elo
quere: Nā scire cupio qualem hic iactantiā: arrogan
tiāq̄ sub tali barba dudū occuluit. TYCHIA. Cō
sueui nōnūq̄ $\bar{\omega}$ Philocles ipsum adire si quādo plu
rimū ocii nactus fuisset. Hodie uero cū mihi opus
esset cōuenire Leonticū. Is. n. ut nosti mihi amicus
et familiaris est: audiuiſſeq̄ a puero illū sūmo mane

ad Eucratem migrasse ut eum ægrotantem uiseret.
Duarꝫ ego resꝫ causa. Tum ut conuenirẽ Leonticũ.
Tum ut illum uiserem / ignorauerã. n. ipsum ægro/
tare: accessi ad eũ / inueniqꝫ ibi nõ Leonticum: is. n. ut
aiebãt: paulo ante discesserat: sed alios frequẽtes. In/
ter quos erat Cleodemus ille peripateticus: et Dino/
machus ipse Stoicus: atqꝫ Ion: eũ quem nostri censere
Platonis libros admiratione prosequendos eẽ / rãqꝫ
solus eius uiri sententiã exquisitè cognouerit: et so/
lus ipse ualeat aliis diuinatione ueluti quadam inter/
pretari. Vide quales tibi uiros prædico: unde quaqꝫ
sapientes: omniqꝫ uirtute præditos / ex quaqꝫ electio/
ne sũmã ipsam uenerabiles omnes / et fere tremẽdos
aspectu: qbus cũ aderat et Antigonus ille medicus
ad usum (arbitror) ægrotationis accersitus. Verum
Eucrates facile iã se habere uidebat / eratqꝫ egrotatio
sibi cõsueta et familiaris: etenim materia rursus ad
eius pedes effluerat. Hic igit me apud ipsum in lec/
tulo iussit sedere: loquutus uoce submissa pro imbe/
cillitate (ut me uidit) et tñ ipsum ego dũ introgre/
diebar: magno clamore intonantem / ut cõfirmaret
aliquid / audiueram: itaqꝫ diligenter admodũ ipius pe/
des obseruans ne tan gerem: et excusatione usus (ut
fieri solet) his uerbis / ignorasse me illũ ægrotare: et
quãprimũ rescui celerrime ad eũ uenisse: tum pro/
pe sedi. Verum hi qui aderãt de ipso corporis uitio:
cum antea / Tum eo tempore alia rursus et alia nar /

rabant / afferentes in medium singuli et curationes
quasdam. Et. n. si quis (ait Cleodemus) a sinistra den-
tem aranei muris ex humo suscipiens / eo modo in-
terfecti quo antea dicebam / cum Leonis pelle qui
recenter excoriatus sit alligauerit / ac ita deinceps eū
circa pedes apte locauerit / statim sedabitur dolor. At
ego (inquit Dinomachus) audiui nō in leonis pelle
sed in ceruę uirginis hoc effici / quę quidem res ita
sane facilius persuaderi potest / nāq; illa celerior est et
ualidior pedibus / Hic autem robore qdem corporis
uiget / ac eius pingue / manus dextera / et recti barbę
pili plurimū ualēt / Siquidem his quispiam / propria
cuiq; adhibita incāratione / cōgrue uti sciuerit / haud
quā uero pedum salutē pollicetur. Et ego (inquit
Cleodemus) ita olim oportere cognouerā / nō Leo-
nis sed ceruę pellē fore / quādoqdem hęc celerior cur-
su sit / Verum ex libya quidam uir sapiens talia me
nup edocuit / uelociores ceruis Leones eē predicās /
atq; iccirco prosequētes ipsas capere: Collaudarunt
qui ibi aderāt Libycum hominem q̄ recte dixerit.
Ego autē existimare me aiebā / sedari potius ea qui-
busdam incārationibus q̄ hisce extrinsecus appēdi-
culis / quādo etiam interiores uitium partes habeat:
Illi uero ex meis uerbis se in risum dedere / atq; inde
meam maximam inscitiam agnouere / q̄ euidentissi-
ma scilicet ignorauerim / et quę non ita se habere / ne

mo utiq; prudens obiiceret: Antigonus tamen ille
Medicus/hac mea interpellatione uisus est letari/nā
isthæc diu fuerat aspernatus//circo q; ex arte potius
Euerati censeret opitulādum: Itaq; admonebat illū
ut a uino abstineret / oleribus uesceret / omninoq; a
contentione caueret: Verum/ipse Cleodemus pau/
lulum subridēs/actutum inquit/ō Tychiades/quid
ais /an tibi uideēt incredibile corporum uitiis / ullū
ex eiusmodi rebus afferri posse adiuuētum? Mihi
sane (inq; ego) uideri posset credibile/ni magna idi/
gnatiōis copia meis afflueret naribus/quod credere
debeam extrinsecus adhibita / et nullo affinitatis
consortio copulata his quæ intus morbos cōmit/
tunt/adiunctis quibusdam uerbulis et incantatione
quicq; efficere/atque apte locata salutem afferre/ Nō
enim profecto id fieri posset / etiam si quis in tota
Nemæi Leonis pelle sexdecim araneos mures to/
tos integros alligauerit: Admodum rudis et impe/
ritus es (inquit Dinomachus) nec tibi curæ fuit ea
didicisse quomodo morbis oblata resistent / immo
uideris mihi manifestissima quoque non admissu/
rus/qualia sunt reciprocantium febrium remissio/
nes//ncantatoria reptilium demulcimina / medica/
menta q; itumescentiū inguinū/et alia quęcūq; iā et
uetule nouerūt efficere: quod si hæc oīa fiunt/cur nā
pfecto et illa a similibus fieri nō putas? Infinita inq;

ego / concludis $\bar{\omega}$ Dinomache: et clauū clauo (ut in/
quiūt) tridis. Haud. n. ut asseris / manifestissima sūt
quæ huiuscemodi uiribus assurgūt. Itaq; non anrea
mihi persuadebis talia q̄ iduxeris ratione / quā obrē
ita natura fieri debeat: ut febris: et tumor ip̄e perhor
rescens aut diuinū nomen: aut barbaricā dictionem
iccirco fugā ex inguine capescat: Demū anicularum
fabelle sunt quę abs te dicunt. At mihi uideris inqt
Dinomachus ex tuis uerbis nec credere deos esse: si
quidē morbos a sacris nominibus curari posse non
putas: id uero (iq̄ ego) ne dicas: $\bar{\omega}$ optime / nil. n. ue
tat et deos eē et ramen hęc falsa omnia quæ dicitis.
Ego. n. ea qua debeo ueneratione deos colo / et cura/
tiones ipsorum intueor / quibus ægrotantes / adiuti
medicamentis et arte medica / liberantur / a / morbis.
Enim uero Aesculapius ac eius filii non leones: aut
araneos mures in corporū uitiis adhibebāt: sed mi/
tioribus quidem ac uariis medicamentis ægrotāres
curabant. Hunc uero iam dimitte inqt Ion. Ego. n.
rem quāpiam uobis admiratione dignam narrabo.
Plane olim cum adhuc essem adolescens / quartum
decimum fere annum agens / nunciatū est genitori
meo / Midam ipsum Vinitorem / ac rebus aliis præ /
pollentem / famulum / operarium / ī frequenti foro ia
cere a uipera morsum / altero iam ipsius pede putre /
scente. Nam eum quidem aiebat nuncius ad repen /
tem bestiolam in pollice pedis momordisse dum

religaret palmites / firmioribusq; uitium palis circū /
plicaret / atq; eo facto lustra rursus petentem in ferax
latebris se abscondisse : Illum autē maximo dolore
cruciari ferme usq; ad necē / atq; īgemiscere : Verum
hæc quidē annuntiata sunt : Ipsi uero Midam a cōser
uis in grabato deferri uidimus rotum intumefactū
liuentem / in extremisue corporis partibus tabe con
sumptum ac paululum adhuc inspirantem / huius
autē causa pater non paruo afficiebat̄ mœrore : Tum
uero ad eum ueniens amicus quidā / esto inquit bo
no animo : Nam ego ad te uirum quēdam Babylo
nium ex caldeis / ut aiunt / statim accersam / qui ho
mini pristinā restituet sanitatem / et ne uos pluribus
morer / uenit Babylonius et Midam liberauit / incā
tamēto quodam uirus a corpore expellēs / atq; alteri
ipsius pedi lapidē euulsum a colūna sepulchri defūc
tę uirginis appendens / eū fecit exurgere : Sed hæc for
rasse minima sunt / quādo etiā ipse Midas ap̄te gra
batū colligēs / quo fuerat asportatus / īde quāprimū
rus abiit / usq; adeo ualuit incantatio et sepulchralis
ille lapis : Cæterum hic et alia pleraq; magna / diui
naq; procul dubio fecit : Nam cum in agrum uenis
set et sup̄ sacrata quædam ex antiquo libro septena
pronunciasset nomina : atq; locum illum ter ab eo lu
stratum expiasset / dicassetq; numini et lāpadi / quot
quot ibi erant / reptilia quodā incantamento alliciēs /
ītra agricolarum uasa coegit / plurimas quidem Ser

pētes / Aspides / Viperas / Iaculos / Ceraſtas / Ruberas /
Phyſalos: Et quoniam unus utiq; relictus draco de
ficiebat ad numerū nequiens reperere (Arbitror) præ
ſenecta / et qui non bene audiuerat mandatum: haud
oēs / iquit Magus / adſunt / iccirco et iuniorem quēdā
elegit Serpentē / miſitq; legatum: ut Draconē addu
ceret / qui nō multo poſt etiam ipſe acceſſit: Vno igit
in domicilia reptilia cūcta adeſſe conſpicatus Baby
lonius uir / ea tum iſufflauit / ac ſtatim omnia ex ipſo
ſtatu peruſta ſunt: Id uero nos magna admiratione
proſequebamur: At ego inq; ō Ion dic mihi ſerpens
ille iunior in legationem miſſus / an manibus duxit
draconē ut ais ſenſcentem / an baculo ſuffultū attra
xit? Tu utiq; iocaris inqt Cleodemus: Verum ego
quoq; minorem etiam / q̄ tu ipſe nūc / fidem his olim
adhibebam / exiſtimabāq; nulla me ratione adduci
poſſe ut talibus crederem: Vbi uero aduenam quē
dam barbarum (ex hyperboreis enim eſſe aiebant)
hiſce oculis uolantem inſpexi / contra hæc etiam plu
rimū inſurgens / tum credere occēpi / atq; uictus tādē
ſuccubui: Quid enim me facere oportebat ipſum in
terdiu uidētem per aera ferri / deambulārē ſup aqua
tranſeūtē ue per ignē cūctāter et pedetentim? Hęc
tu / inq; ego / uidiſti? uolantem hyperboreum uirum /
et ſup aqua incedētem? Ita proſecto inquit ipſe / car
baniſ calceis indutum / q̄bus illi præcipue uti ſolēt:
Verum hæc quidem non magna ſunt præ illis / quæ

uidi / Nam quid referā quæcūq; ille nobis ostendit?
cupidines intromittens / Dæmonas abigenis / mor/
tuos emarcescentes reuocans / ipsamq; dilucidā He/
caten educens / et Lunam e cœlo trahens: Equidem
uobis narrabo quæ ab illo facta uidi in Glaucię do/
mo Anaxiclei filii. Nāq; is cū a patre iam uita func/
to substantiam facultatemq; paulo ante accepisset /
amore Chrysidis Demeneri filiæ captus est / eo tem/
pore quo me præceptore ad sermocinales rationa/
lesq; disciplinas utebat / et ni amor improbus eum
a ludo litterario / et honesto ocio diuertisset / omnia
iam quæcūq; a peripateticis tradita sunt perdidicis/
set: Nam in decimo suæ ætatis anno iam naturalem
Aristotelis auscultationem absoluerat: Hic igitur
omnia expertus ut Chryside potiret / nec quicq; effi/
cere potens / consilii et mentis inops ac fere desperās
mihi rem omnē apuit: Ego autem / quod par æquū
ue fuerat / utpote qui præceptor eius et doctor eram /
hyperboreū illū magū duxi quāprimū ad eū / quat/
tuor qdem minis / etenim qdpiā inchoandū erat p/
sacrificiis / dein sexdecim daturus / si potiret Chrysi/
de: Ille itaq; crescentem obseruans Lunā (per id. n.
tempus talia plerūq; fieri solent) et in loco quodam
aprico domus terram fodiēs intēpesta nocte fossam
effecit / Ac primo quidem Anaxiclea patrem Glau/
cię qui per septem antea mēses uitę finē obierat / ad
nos reuocauit a mortuis / Hic uero senex grauitet et

molestē tulit amorem filii / atq; primo ira p̄citus est /
postremo tamen illum amare permisit. Verum Ma-
gus dein Hecaten ipsam una secum attrahentē Cer-
berum eduxit / et Lunam e cœlo traxit / uersipelle
quoddam et multiforme spectaculum / modo unū /
modo aliud præferēs: Etenim primo utiq; mulie-
brem formam ostendit / mox in bouē pulcherrimū /
deinde in canem demurata ē: Deniq; Hyperboreus
uit ex luto paruulum quēdam cupidinem effinxit /
eiq; iussit adduci Chrysidem / qui dicto ocius ad eū
euolauit / Illa uero non multo post ianuam pulsās / et
ingressa domum Glauciam amplectitur / ac si homi-
nem deperiret / ibiq; simul fuere usq; ad gallicinium /
quippe tum luna in cœlum euolauit / et Proserpina
tellurem ingressa est / ac cœtera oīa quæ prius appare-
bāt euanuere / Chrysidem uero ipsam emisimus fere
circa ipsum diluculū . Hęc igit̄ si tibi cō Tychiades
cernere datum esset / non ita p̄fecto incredulus nega-
res multa ex incārationibus utilia prodire . Tū ego
recte ais: nam ea crediderim / si uidissem / Nunc uero
mibi (arbitror) ignoscēdū est / si nō p̄inde ac ip̄i talia
dispicere ualeo / Noui tamen Chrysidem illam quā
dicis amabilē scēminā et facilē / Cur aut̄ ad eam sibi
conciliādā luteo duce / Hyperboreo mago / aut lu-
na opus fuerit / non uideo / quā usq; ad hyperboreos
uiginti drachmis allicere quiuis poterat / Hęc . n . mu-
lier huiusmodi pecuniarię incantationi admodum

cedit / e contrarioq; illoꝝ phantasmarum affecta est:
Nam si ad horum aures / ut ex uobis didici / eris aut
ferri sonitus puenerit / statim se in fugam cōuertūt.
Illa uero / sicubi argētum īcrepuerit / ad sonitū ocius
accedit. Præterea magna afficior admiratione. Ma /
gum illū adeo perexiguæ rationis exitisse / ut quat
tuor minis conductus / maluerit Glauciã p̄mabilē
Chrysidī reddere / q̄ ip̄e / qđ poterat / a ditissimis mu /
lieribus amari beariq; / cūcta illaꝝ talenta suscipiens.
Profecto res digna risu est quã agis (inqt Ion) q̄ ne
mini unq̄ uelis credere. Dic aut̄ amabo quid de his
autumas qui dēmoniacos ita aperte suis excāratiō /
nibus ab omni metu liberant? Haud. n. opus est ea
nūc memorē quæ cottidie nobis apparēt. Enim ue
ro Syriū oēs norūt illū ex palēstina huius rei sciētis
simū. Hic. n. quoscūq; acceperit ad lunã cōrruentes
distortis oculis: et spumabundo ore facit exurgere /
eosq; integros et incolumes domū remittit / pro in /
genti mercede homines ab angustiis liberās. Et. n.
sup illis iacētibus astat / eos īterrogans unde corpus
ingressi sunt: uerū ægrotās nihil ait / sed ip̄e dēmon:
aut barbare / aut gręce loquens responder ex quo sit
loco: unde et quomodo in homine supuenerit. ille
aut̄ iureiurādo astringit dēmonē: cui si nō fuerit au /
diens / minis impellit / equidē ipsum uidi egrediētē
atro furuoq; colore oblitum. At uero nil mirum est
(inq̄ ego) talia te uidere / cui solēt etiã ideꝝ quas Pla

ro (uester ille pater) ostēdit / apparere: nobis uero / ut /
pote ceculantibus / ī obscuro spectentur. En solus /
(inqt Eucrates) Ion / ea uidit / et nō pleriq; alii demō /
nibus occurrētes / alii noctu / alii interdū eos interpel /
larunt: Ego. n. talia nō semel sed milies cōspicatus /
sum / ac primo qdē in eorū cōspectu aliquātū sper tur /
bari solebam / Nunc uero ex usu et cōsuetudine nil /
amplius quid magnū / aut præter admodū rationē /
mibi uideor intueri / præsertim ab eo tempore quo /
mibi anulum ex ferro crucis fabrefactū Arabs qui /
dam ferendum tradidit / ac celebre quoddam incan /
tamētum edocuit (Id. n. excipio / ni mibi etiam cre /
dere quicq; nolis) At quonam pacto / inq; ego / non /
debeo credere ipsi Eucrati Dinonis filio / Sipienti /
uiro / qui ue potestātē habet / q̄ maxime proferendi li /
bere quæ sibi uident: Illud uero de statua / inq; Eu /
crates / quod omnibus domesticis apparet singulis /
noctibus / pueris / adolescentulisq; et senibus / nō mo /
do ex me sed ex nostris omnibus audire utiq; pos /
ses: De qua statua / inq; ego: Nūqd / ait ille / īgrediēs /
aulam uidisti pulcherrimā ibi erectam statuā / opus /
Demetrii fictoris hominum: An eā dicis (inq; ego) /
disci iactum excipiētē / īclinatā remissionis habitu /
genibus molliter deflexis / ex aduerso positam alte /
rius statuæ ac ei similem quæ discum manibus te /
net atq; illi iam iam itura obuiā et discum in ipsam /
proiicere uelle uidetur: Haud illam / ait / Quoniam

unum et hoc ipsum est Myronis operum / que discū
ut ais iaculati uelle præsefert. Immo etiam / neq; illā
perpulchram ei pximā Tēniis capite redimito Po-
lycleri / opus nunc dico / quin et illas quoq; dimitte a
dextera ingredientiu / ubi Tyrānicidæ / Critii Nestio-
tici posuerunt imaginem / et siquam iuxta defluentē
aquam uidisti caluā / propēsa aluo / seminudam ami-
culo / quibusdam barbæ pilis hinc inde quasi uento
sparsis notabilibus uenis / humanęq; nature per simi-
lem / eam dico / quæ pelichum ipsum corinthiū due-
torem exercitus referre uidet. Per Iouem (in q̄ ego)
a Saturni dextera / quāpiam / tēniis / aridisue coronis
exornatā / ac pectore laminis aureis operto uidi: Ver-
rum ego illam (inquit Eucrates) inaurauī cum me
olim per tertiam ab hepiale grauiter oppressum libe-
rasset. Medicus etiā fuit (in q̄ ego) optimus hic pe-
lichus? Est etiā / ne id ioco dicas / ait ille: Sed te quoq;
uir iste q̄ primū adibit et puniet: Ego. n. noui quātū
ualeat / hęc statua / quæ abste nūc deridet / an non pu-
tas posse febrem immittere cui cūq; libuerit? Siqdē
et remittere facile potest? Prospere (in q̄ ego) et mi-
tis adsit hęc statua uiribus ita præpollēs / ueq; et quid
aliud sane uos omnes / qui ī domo uersamini / uidi-
stis eam efficere? Quāprimū inquit ad uesperascit / il-
la ex Basi in qua posita est / consueuit descendere / do-
mūq; in orbem circuire / et si qui in eam incidunt ca-
nentem interdū qui omnes sunt neminē unq; ledit:

Nam ei solum de uia cædere opus est / quo facto p /
grediens nihil inuerturbar aspicientes / quin imo fre /
quenter lauat / et tota nocte adeo ludit ut resonantem
aquã audire liceat. Vide igit / inq̃ ego / ne huiusmo /
di statua nõ ea sit quæ pelichum sed ea potius quæ
talum cretensem illũ Minois refert qui uagabundus
Cretã peragrauit: Huius .n. et Aenea statua est / quæ
si ex ligno et nõ ære fabrefacta esset nil profecto ue /
raret eã Dædali artificium esse: et non Demetrii opus /
Aufugit .n. et hæc / ut ais / e statione. Caue inq̃ ille ð
Tychiades ne te tui tãdẽ pœniteat cauillameti: Nã
scio qualia perpeffus est qui obolos abstulit / quos in
singulis quibusq̃ primis diebus mēsis ei dicare so /
lemus. Atqui malis omnibus inq̃ Ion / affligi me /
rebat / qui sacrilegus fuit / sed quo punitiõis genere
ipsum accepit / ex te audire cupio ð Eucrates / quãq̃
Tychiades hic nullam penitus fidẽ his adhibebit.
Complures inq̃ oboli iuxta pedes ipsius / et pleraq̃
alia numismata penes crura carẽ affixa nec nõ argẽ
teq̃ quãdã laminẽ sibi dicatẽ sunt uota scilicet quo /
rũdam / aut posita i mercedẽ salutis ab his omnibus
qui oppressi et uexati febre quietudinẽ impetrarũt.
Hæc igit libys quidã famulus noster maleficus et
execrãdus equorũ curator noctu surripere aggressus /
eãq̃ diligẽter obseruãs / ut descendit / omnia suffura -
tus est: Illa uero simulatq̃ reuersa est iteq̃ ascendens
basim / illico se circũquaq̃ depredatã fuisse cogno /

uit/Sed iam attende quo pacto hominem deprehē/
dit et quonā supplicio eū affecit. Plane ille tota noc/
te undequaq; aulam ambiuit egredi nequies miser
quasi in labyrinthum iciderit donec exorto die cū
prēda et furro deprehensus et captus est ac plurimis
uerberibus cæsus ut nō multo post tēpore paululū
supuiuēs malus male perierit singulis/ut aiebat/noc/
ribus adeo uerberatus ut postera die uibices in toto
corpore notabiliter apparuerit. Irride igit' aduersum
hæc ω Tyhiades/et pelichū tuis cauillis ac me tanq̄
Minois cocēuū illudere iam uideare. Verum enim
uero inq̄ ego/ω Eucrates ipsum qdem æs profecto
æ s ēiatq; Demetrius ille alopeceus nō ut deorū for/
mator qdā/sed hominū fictor hoc op⁹ effinxit pin/
de nūq̄ pelichi statuā timebo quē nec uiuētē et mi/
nitātē mihi sūm opere timuerim. Ad hæc isup An/
tigonus ille medicus ait. Est mihi quoq; ω Eucra/
tes/Aeneus Hypocrates cubitali magnitudie q solū
exūcto lucernæ lumine uniuersā domū circūquaq;
ironans ābit/ac pyxidas euertēs/medicamēta cōfu/
dēs ianuā undiq; reuoluit/cū p̄sertim cū sacrificiū p
crastinamur quo singulis qbusq; annis eū honorare
solemus. An sibi quoq; inq̄ ego/Sacrificādū Hypo/
crates censer? Immo etiā idignat' ait ille/et æ gre fert
nī constituto et opportuno tēpore sacrorū libaminū
epulo sit acceptus/quādo in hoc ipso cōtētus eē de/
buerit eūq; diligere siqs parētalia sibi celebrarit/aut

Melicratum ei libauerit/uel caput eius coronis ali/
quot redimiuerit/hoc itaq; audi etiam nū/ait/Ω Eu
crates in huiusce rei testimonium quod ante annos
quinq; his oculis uidi/plane circa uindemiæ tēpus
uertebat' anni status/cū ego ruri existēs de meridie
relictis operariis uindemiantibus/ipse solus in syluā
abii cogitabundus intereūdum/et quidpiam mento
reuolutās/ubi uero in locū quēdā opacū arboribus
mire consitum ueni/prīcipio quidem larratus canū
audiui:sed tū equidem Mnasona filiū de more ue/
nari et ludere opinabar cū aliis eiusdem etatis in in/
teriora nemoris et densiora percurrentem / at secus
euenit:Mox.n.terremotu quodā exorto et ingenti
clamore qualis ex tonitru fieri solet. Mulierē quādā
horredo aspectu accedere consexi fere semistadii al
titudine conspicuā/quæ in sinistra quidem manu lā
pada/ī dextera uero ensem uiginti cubitorū tenebat/
ac in postremis utiq; corporis partibus serpentē refe
rebat:In supremis uero Gorgōi adsimilis uidebat' /
illo inq; horredo aspectu/terribiliq; rotatu oculorū/
draconibus p capillis exornata/qui tortuoso quodā
globo iuxta ceruicē et collum iuoluebant' /nōnulli
uero et supra humeros in spirā sese collegerant/aspi
cite/inquit Eucrates/Ω amici quonā horrore concus
sus sum isthęc uobis cōmemorans/ac simul interlo
quendum omnibus ostendit brachii pilos erectos
præ timore . Qui uero apud Ionem / Cleodemum/

Dinomachū unde quaq; affidebāt hiāri ore admira
būdi senes/naribus attracti eum attēte auscultabant
suppliciter adorantes colossū adeo incredibilem/
mulierem illam altitudine semistadiū/laruale quod/
dam gigantis simulachrum. Interea uero mecū ipse
cogitabam / qui qualesue hi forent qui apud rudes
et imperitos sapiētiā profiterent / et a plerisq; ma/
gna admiratione suspiciātur / qui sane alia in re nul/
la differunt ab infantulis q̄ sola canitie et barba / Cē/
tera uero p̄cluiōres utiq; et faciliores ductu in men/
dacia q̄ illi. Verū ipse Dinomachus dic mihi / ait ω
Eucrates ipsius Deæ canes quātā magnitudinis ex/
tabant / altiores / inq; / indicis elephātibus / qui et ipsi
atro colore / hyrisuri / squallidis ac sordidis pilis ap/
parebāt / Ego autē simulatq; illam uidi sigillū anuli
quem mihi arabs dederat ī interiora digiti reuoluēs
astiti: Vex Hecate Dracōneo pede terrā quatēs / am/
plissimū fecit hyarū / altissimāq; uoraginem usq; in
tartara. Intra quā illa saltu quodam insiliens a meis
oculis euauit. Sed enim ego intrepidus et cōfidenti
animo statim me inclināui / arborē quādam ibi p̄pe/
adnatā amplexus / ne præceps in baratrū illud cor/
ruerim tenebricosa uerrigine succidēs / oīa itaq; uidi
quæ apud inferos habent / Igniuomū Phlegeronta
stagnū / Cerberū / et mortuos quorū nōnullos agnoui
nā patrē exq̄site et cōspicuo uidi / eisdē adhuc uesti/
bus idurū / qb; eū sepeliuimus. At qd agebāt ω Eu

crates inquit Ion / ipse animæ? Nil aliud profecto / ait
ille / q̄ i herboſo prato recubâtes p̄ ſuo q̄ſq̄ genere et
tribu cū amicis et cognatis uerſari. Nū ergo adhuc
audēt epicurei diuino Platoni cōtradocere ſacroſane
tisq̄ de aīa diſputationibus? At uero Socratē et Pla/
tonē ſter illos mortuos uidiſti? Nō eq̄dē apte et con/
ſpicuo Socratē / ueluti nec alios pleroſq̄ / ſed quadā
ſimilitudine / q̄ caluſ et pp̄ſa aluo fuerit : ipſū uero
Platonē haud quaq̄ potui recognoſcere / Nam uero
amico uera arbitror fateri opus ē. Cæterū ubi oīa q̄
dē examuſſim cōſpicatus ſū: Vorago illa et telluris
hyatus illico opus et recluſus ē ac eo tēpore nō nul/
li ex famulis me dominū p̄grebant / e quoꝝ numero
fuit hic Pyrrias q̄ nōdū penitus occluſo hyatu / illic
me iueniens hoꝝ et ip̄e pleraq̄ nouit. Effate igit̄ iā
Pyrria / an uera dico an nō. Per Iouē iqt Pyrras ego
quoq̄ latratū ex illo p̄deuntē hyatu clare audiui / ac
igneus qdā ſplēdor ex lāpade mihi uidebat̄ expādi.
Tū ego ualde i riſū effuſus ſū: q̄ ille i mēdaci testi/
moniū ignē et latratum ſupaddiderit. Atq̄ nō noua
iqt Cleodem⁹ uidiſti q̄ Eucrates: et que ab aliis nō
uiſa ſint. Nā ego ēt paucis aīe diebus graui morbo
opp̄ſſus rē nō diſſimilē huic iſpexi / tūc. n. me uiſita
bat et curabat Antigon⁹ hic / iāq̄ ſeptima dies ade/
rat et febris ardore uehemētior inſurgebat. Oēs aut̄
me ſolū reliq̄ntes clauſis iāuis extra morabāt / Ira. n.
mādaueras q̄ Antigōe / ut expirer ſi quo pacto refici

somno potuissem. At eo tēpore formosissimus quā
adolescens mihi adhuc uigilāti superuenit / inducus
ueste cādida / q̄ simulac me fecit exurgere / p̄ quendā
telluris hyatū ad iferos duxit / ubi quāprimū aduer
ti oculos / Tanralū agnouit / Titium / Sisyphū / et alia
quæ uobis utiq̄ narrare nō est opus. Cæterū ubi cir
cūspectādo ī iudiciale for̄x pueni / quo in loco Cha
ron / Aeacus / Parca / et Erynnēs aderant / quendam
ueluti regem (Pluto mihi uidebat̄) folio quodā īsi
stere p̄spexi / ac eorū noīa recensere q̄ iā iam morituri
essent / utpote statutū atq̄ p̄missū uitę diē trāsgressi.
Vex̄ adolescēs usq̄ id loci baiulās me illi p̄sentauit /
q̄ propterea indignabūdus ad meum ait ductorem /
Nondum huius fatale stamen cōsumptū est / quare
hincocius abi / et Demylum grariū fabrū adducito /
qui iam ultra data pensa sororū uiueret. Ast ego lu
bens quāprimū euolauit ad supera / liberatus febres
nūciauitq̄ omnibus ipsum Demylum cito moritu
rum qui quidem in uicinia prope nos cohabitabat /
nec multo post atq̄ nūciaueram nescio quo morbo
grauiter oppressus est / ac statim elugentis eum turbe
fletum audiui. Atqui nil mirū est inq̄ Antig
onus / nam ego quēpiam uidi resurrexisse post uigēsi
mū diē ab eo tēpore quo sepulture traditus est / quē
ego hominem et ante obitum et post ipsam resurrec
tionē curauit. Quo nā pacto (inq̄ ego) : nō ne uigēti
dierum spatio corpus impuitruit / aut fame cōsumptū

interiit / ni tu profecto alterum quendam Epimēni /
dem curasti. Cærez ea dum inter nos eloquebamur
supuenerūt Eucratis filii ex palæstra / quoz alter ex
ephebis egressus erat / alter annum fere quirtū deci /
mum agebat / qui præhabita salutatione iuxta patrē
in lectulo assiderunt / mihi uero allata est sella. Verū
Euclates utpote admonitus filiorum aspectu super
his manū imponens / utinam inquit ego ita iuuari
et lætari possim ex his 3 Tychiades / ut uera tibi nar /
ro / quippe omnes nouerunt quali quātoue amore
prosequutus sum meam fœlicem Vxorem horum
matrem / quod etiam ex his maxime indicaui quæ
non modo in eam uiuentem sed etiam post obitum
contuli / qui omnem eius ornatum et uestem qua ui /
uens oblectabatur una concremauerim: At uero ubi
septima dies illuxit / ex quo illa uitam cum mor /
te commutauerat / equidem ego tum in lectulo quē
admodum etiam nunc recubabam luctum sedandi
causa / lectitans Platonis librum de anima pro quie /
tudine / superuenit mea illa Edemenete / ac prope se /
dit / haud secus ac noster hic Eucratis nunc sedet /
alterum filium minorem natu demōstrans / ille uero
statim puerili quodam timore notabiliter expalluit /
ac diu quēdē pallore suffusus ē / ea dū narrabant. Ego
aut / aiebat Euclates / ut primū eā uidi brachia collo
circūdās lachrymabūdus rursū dfler̄ occēpi / Verū il /
la quēdē ut exclamarē nō pmisit / sed me grauit̄ icusa

uit/que in cæteris rebus omnibus ei gratificari studie-
rim/alterꝫ tamen sandaliorꝫ/ quæ compacta ex auro
fuerit/igni nõ tradiderim: esse aut illud aiebat/ quod
sub arcula ceciderat/ iccirco nequeũtes iuenire al-
terũ dũtaxat crematũ sit. Interea uero dũ hæc disse-
rebamus/ catellus quidã execrãdus / qui sub lectulo
latabat/ meliteum emisit latratũ/ quo quidem audi-
to/ illa statim e conspectu nostro euanuit: Alterum
tamen sandaliũ sub arcula repertũ/ ac igni postremo
traditũ est. Nũ itaq; his etiã adeo euidentibus/ et que
singulis diebus apparẽt/ nõ credendũ est q̃ Tychia/
des. Per Iouem: inq; ego/ si quidem aureo sandalio pue-
rorꝫ more percutiẽde forẽt his nates/ qui talia nõ cre-
derent/ atq; ita impudenter ueritati obstarent. Adu-
nit aut sup his pythagoricus Arignotus ille capilla-
tus suamet auctoritate conspicuus et uenerãdus/ qui
uelut nostri/ i philosophia celebris famigeratusq; / co-
gnomẽto sacer/ et magnus appellat: quem ego ut
uidi paulo respirare occepi/ ratus eũ mihi ceu bipẽnẽ
quãdam et securim occurrisse ad tollenda mẽdacia/
quippe dicebã ipse mihi/ uir profecto sapiens hic est/
quãdo illi oẽs adeo portentosa narrãtes eius p̃sentia
statim obmutuerint/ atq; id mecũ sermonis agebã/
Deũ aliquẽ i subsidiũ mihi aduocatum illum forte
fortuna misisse/ qui cũ sedisset / ei subassistẽte Cleo-
demon in primis utiq; de ipso morbo rogauit/ ubi ue-
ro facile iam se habere Eucratem ex ipso audiuit/

Agite inquit exprimate quęnam inter uos discepta/
tio dudū erat: Mihi. n. itrogrediēti nescio quid phi/
losophari uisi estis / ac honesto ocio bene has horas
et uestrā hanc cōuersionem collocaſſe. Nil pfecto
aliud / inqt Eucrates / agebamus q̄ hūc pſuadere (me
digito demōſtrās) ut credere uelit et putare Demo/
nes quosdā / et uifa quępiā eſſe / ac defūctorū animas
circa tellurē euagari / hiſq; omnibus apparere qbus
ea cōtueri libuerit. Ego aut rubore admodum ſuffu/
ſus lumina ſolo demifi nequiēs Arignotū aſpicere
prę uerecūdia. Sed. n. hic cō Eucrates ait / ipſe Tychia
des nū autumat eorū dūtaxat aīas q̄ uiolenta morte
perierint euagari: ueluti ſiqs laqueo uirā finierit / aut
capite obrūcatus / cruce ſuſpēſus / aut alio huiuſmo/
di genere mortis e uita migrauerit / Eorum uero ani/
mas qui decreto parcarum ultimum finem obierint
haud quaq; Hoc enim ſi dixerit non admodum ab/
iecta et contemnenda autumabit. Ipſe autem Dino/
machus per Iouem inquit / nec talia quidē eſſe om/
nino nec ſuſſiſtere / aut cerni poſſe exiſtimat: Quo/
modo: inquit Arignotus me acriter intruens / nū ri/
bi qcq; horū fieri poſſe uideſ / quę ſolent omnibus / ut
prope dixerim / apparere: Pro me reſponſum affers
(inq; ego) cur hiſce nō credā q̄ ſolus e ceteris ea nūq;
oculata fide pbauerim / quę tamen ſi cernere datum
eēt / credidiſſem pfecto p̄inde uidelicet atq; uos. Ille
aut ſi quādo inqt in Corinthum ueneris percūctare

ubi sit Eubatidis domus qua monstrata tibi prope
Cornium ad eam profectus / dicit Tibio hostiario /
te ardere studio uidendi / quo pythagoricus Arigno /
tus demona quedam effodiens abegit / hincue / dein /
ceps habitabilem domum reddiderit. Tum Eucrates cum
Arignote / rogauit / quidnam hoc fuit? Diu quidem est ait
ille / quod isthac domus ob eiusmodi terriculam meta prope
raro habitata est: Nam si quis eam interdum habitasset actu /
tum horrendo quodam et turbulento monstro impulsus /
atque uerberibus cesus / inde fugam arripiebat. Quo cir
ca tectum omne iam pene corruerat et fere tota collap
sa erat / nullusque omnino prope illam pertransire ausus
esset / quod ego ubi accepi sumens aegyptios libros / quod
de huiusmodi rebus quamplures apud me habent / circa
noctis concubium ad eam domum profectus / hospi
te dehorrente ac ferme increpante / quod me nouerat in
certissimam (uelut arbitrabatur) perniciem ultroneum
ire. Sed enim ego lucernam manibus apprehen
dens ingredior solus et infrequentioris habitatio
nis loco lumine constituto / summissa uoce lectitans
humis sedebam / quum primum demon astitit / super
unum ex multis uenisset ratus / et me quoque perinde
ac alios perterrefacere sperans squallidis et oblon
gis crinibus et furua caligine atrior / qui cum astitisset
mihi circumquaque se obiciens experiebat si quo pacto
me quoque posset conuincere / modo in canem / modo in Taurum
demutatus / modo namque et in Leonem sese transformabat /

Verum ego expedito illo horrendo et terribili my-
sterio/uocem egyptiam fingens/icantam eto quodā
eum in tenebricosę habitationis angulum depuli/et
locū animaduertens /ubi ille ingressus erat / reliquo
dein tempore cōquieui /donec sūmo mane domum
egressus amicis omnibus occurri preter illoꝝ expec-
tationem / qui me iam præmortuū perinde ac alios
inuenire putabant /adiuicq; ipsum Eubatidem bonū
ei nūcium afferens /posse iam expurgatā eius domū
depulsis terriculamentis tuto habitare:cū ue appre-
hendissem illum et plerosq; alios /qui studio uidēdi
rem huiusmodi admirandam et inopinabilem / me
sequerant / in locū duxi /ubi demona sese imergētē
inspexerā /ubiq; sumptis ligonibus et scaphiis / terrā
fodere iussi /quo facto mortuū quēdam inuenimus
ad ulnā defossum ac tabe cōsumptū / qui sola ossiū
figura constitutus uidebat /hūc igit̃ effossa rursum
tellure sepeliuimus. Ceterę domus hęc / quantacūq;
fuerat /hisce mōstruosis apparitionibus admodum
uexata / ab eo tempore cōquieuit. Vbi uero hęc dixit
Arignotus uir eqdem in philosophia admirandus:
et sūma omniū ueneratione cōspiciuus / nemo tum
fuit eoꝝ / qui ibi aderāt / quin meā sūmam stultitiam
et mētis inopiā agnouisset: et me sūmopere culparet
qui talia neutiq; crediderim / quæ uel ipse Arigno-
rus enarrasset. Ast ego nō ueritus capillatū hominē
et maximam eius auctoritatem / quid nam hoc est

¶ Arignote (inquit ego) quod tu etiam talis unica spes
ueritatis extitisti / fumo plenus et uisionibus copio
sus qui pridem apud nos loco thesauri habitus / nunc
illo tuo sermone carbonibus adsimilis uisus es. Ni
igitur mihi ¶ Tychiades (inquit Arignotus) ea cre
dis affirmati / nec Dinomacho / nec Cleodemo huic
neque ipsi Eucrati / Dic age quem dignum existimas cui
de his maior adhibeat fides aduersum hanc nostram dis
serenti / Per Iouem (inquit ego) magna prorsus admira
tione dignus est Abderites ille Democritus / qui ni
hil profecto tale subsistere posse crediderit probaueritque
Nam olim in sepulchro quodam extra portas ultero
inclusus ibi secrete degebat die noctumque scripturas ali
quid et componens quo in loco adolescentuli quidam
cupientes eum perterrefacere ioci causa / lugerium ritu
uestem induerunt pullatam / ac faciem et caluam perso
nis obtegentes / phantasmas imitantibus ei circum
que assistebant in densa munitaque basi tripudia et
choreas exercentes / Ille uero nec omnino ad eos aduer
tens ne dum simulata illoque terriculamenta extrinsecus
interim scribendo / cessate inquit iam hic ludere et que
scite tandem / usque adeo constanter et firmiter credebat
nil esse animas extra corpus / nec posse ullo pacto sub
sistere. Hoc. n. asseris / inquit Eucrares / fatuum quendam
uirum extitisse Democritum / siquidem ita sibi uidebat.
Vere enim uero aliud quoque uobis narrabo quod ego
non aliunde audiui sed mihi profecto euenit. Hoc. n.

si audieris ω Tychiades forte utiq; præmonitus ad
ueritatē enarrationis adduci potuisses. Plane olim
ego iuuenis adhuc sub patris potestate degēs / i egypt
rum eruditionis causa missus / audire admodū cu
piebā ipsum Memnona sub ortu solis mira quædā
intonantem. Quocirca i coptū rursus ad nauigans
ipsum adiui / ac eius uocē / nō eam quæ nullius rei in
ditio prolata sit / quæadmodum a plerisq; omnibus
audiri cōmuniter solet / his auribus accepi. Sed eius
ora patefaciens ipse Memnon septem carminibus di
uina mihi responsa dedit / quæ ni utiq; supuacū fo
ret / in p̄sentia uobis retulissē. At uero i ipsa renauig
atione forte fortuna euenit / ut memphites uir una
mecū adnauigaret ex eorū numero qui ad scribēdas
res sacras destinati sunt / i philosophia admirandus /
omniq; ægyptiatica disciplina scientissimus / qui tri
bus et uiginti annis subterraneos tēplē adytus ha
bitasse ferebatur / Magicam edoctus ab Iside. Pan
cratem ais / inquit Arignotus / qui mihi præceptor et
doctor fuit / uir sacer / uenerabilis / prudens / barba
semp abraſa / corpore oblongo / simus / labiosus / maci
lentis cruribus / græce loquens nō pure. Profecto inq̄
hic ille Pancrates est quem aiebam / p̄cipioq; igno
rauerā quicūq; esset / ubi uero ipsum uidi quomodo
se exhibuisset / cū nauis in portū appelleret / et pleraq;
alia monstruosa opera conficientem / modo. n. super
crocodilis uehebat / modo cum aliis marinis belluis

adnatabat / quæ quidem uertentes et formidantes ho /
minem / illi crebra caudæ motatione blandiebant /
tum primū ego / sacrum et diuinū quendam uirum /
cum esse cognoui. Suscipiensq; benigne et festiuiter
hominem / latenter me in eius amicitia et familiarita
tem insinuauit : Quamobrē omnia mihi eius arcana
cōmunicauit / exhortatusq; postremo est et suavit me
ut famulos omnes in Memphide relinquerem / ac ipse
solus eū concōmitaret / haud enim egebimus / aie /
bat / administrantibus : atq; ita sane deinceps euenit /
ubi .n. in quoddam hospicium diuertimus / tum ille
accipiens hostii uectem aut pessulum / aut pistillum
idq; humano uestiens ornatu et incinens effecit in /
cantamento quodam ut illud homo apparuerit ac
inter alios ullo sine discrimine cōmearet / quod sane
more hominū incedēs aquam extraxit / obsonauit /
condimenta parauit / ac omnia cōmodissime submi /
nistrās optime nobis famularus est. Verum ille ubi
satis superq; habuit ministerii / noua rursus incanta /
tione super illud incinens / pessulum utiq; pessulum
aut pistillum pistillum effecit. Ego autē sedulo eni /
xus eam rem ex illo perdiscere nil unq; ab eo potui
extorquere / nam id solū mihi uir ille inuidit cæte /
ra .n. facillimū se exhibebat ac p̄sto erat. Sed .n. ego
die quodā in obscuro et tenebricoso loco subsistēs clā
eo icātamētū illud / uix triū syllabæ / audiui / quo fac
to ille cūtra pistillo faciūda comittens in forq; abiit.

Ego autem postridie / dum ī foro quidpiam ille ne/
gotiaret / pistillum accipiens et pari modo quo ipse
deformans et easdē syllabas incinens edixi ut aquā
afferret qui cū repleuisset amphorā attulissetq; mihi
illū dein monenti ut quiesceret nec amplius aquam
afferret / sed in pistillū rursus rediret / noluit ultra dic/
to audiens esse continuo ferens aquā donec uniuersa
fam domū exhauriendo repleuit. Ast ego super hac
re mentis et consilii inops / quod uerebar ne Panera/
tes reuersus / id qđ euenit / iniquo et molesto animo
ferret / sumpta iccirco securi pistillū intercidi duas in
partes / quarū utraq; statim accipiens amphoram non
desinebat aquam afferre / tum uero pro uno mihi duo
assurrexerunt hydrophori. Supuenit autem interea
Panerates qui re perspecta et cognita rursus hęc in
lineā naturā restituit / non secus ac ante ipsam incā/
tationem extiterāt / et me latenter et furtim deserens
e conspectu protinus euauit / nec quo profectus ab/
ierit agnoscere potui / Nostin etiā nūc (ait Dinoma/
chus) illud ex pistillo hominē efficere? Per Iouē inquit
ille / dimidiū adhuc teneo / non. n. profecto a me fieri
potest ut in pristinā rursus figurā redigatur si semel
id fiat hydrophorus. Verū nobis oportebit supclau/
di domū et dein totā exsiccari. Nondū / inquit ego / mē
dacissimi uiri desinitis hęc adeo portētoosa fabulari/
q; si nō penitus / ut par esset / omittere uobis placet /
horū saltem adolescentiū causa in aliud tempus difi

ferre debuissetis / ne audientes huiuscemodi narra-
tiones inopinabiles tremédas horrédasq; terroribus
repleti et extraneis fabulamentis quodámodo nos
lateant: his. n. pfecto parcendú est ne talia cósuescár
audire quę per omne uite tempus illos concómitá-
tia inturbét et quę imbutos uaria supstitione í re
qua; meticulosos efficiant. Euge reddidisti me ad-
monitú et memoré / supstitioné ígens / ait Eucrates /
qd. n. tibi uidet̃ ō Tychiades de ipsis oraculis fati-
dicis responsis ac his quęcúq; nonnulli deo pleni et
numine afflati magno clamore pnúciár quę uel ex
adyris audiunt̃ uel merris quibusdã uirgo ip̃a uari-
cinat̃ euétura. An scilicet his quoq; fidem nō habe-
bis? Ego. n. de anulo quodam sacrosancto qui apud
me seruat̃ / sigillú utpote imaginē Apollinis pythii
deformás nil refeto ne uidear de me ipso magna et í
credibilia loq; Sed ea uobis narrabo quę í mallo ip̃e
audiui in Amphilocho herois domo ex altro mihi
differentis atq; pro meis oibus consulentis: quę ue
ipse et cóspicatus fui. Dein ea uobis ordine exponã
quę in p̃gamo apud pataras partim uidi partim au-
diui. Cũ itaq; ex ægipto domú redirem oraculú id
qd in mallo colitur euidētissimú atq; uerissimum
esse audiēs / ac inde respōsa deoꝝ aptissime ad uerbú
usq; pmulgati / de his omnibus rebus quę í libellis
quispiam huic p̃feræ scripta tradiderit. Ego tum in
ipsa p̃ternauigatione operepreciú esse duxi oraculú

id experiri ac de futuris deum ipsum quidpiam con-
sulere. Dum hæc aiebat Eucrates uidēs ipse quo res
progressura esset/nec me solum illis oibus contradic-
tuz existimans/ipsam adhuc ex egipto in Mallon
p̄ternaugantē derelinquere cogitavi / qđ noueram
illos me p̄sente utpote mēdatioꝝ antisophista plu-
rimū cōtristari : quāobrem ego tum ad illos ualere
dixi / Leonticū .n. inq̄siturus ab eo quē ī aliquo mihi
opus est conuenire. Vos aut̄ quia nō sufficere huma-
na putatis / fabulatores etiā deos / ut occepistis uoca-
te q̄ fabulaz uobis affatim incrementa suggerenti
eaz̄ uix intereūdū effatus abiui. Ceteroz̄ illi plibenter
ementiendi libertatē adepti ex meo discessu / ut par
erat escam et quasi fomitē accipientes ī meracissima
mendacia corruerūt. Hæc igit̄ me hercule ea sunt cō
Philocles quæ ab Eucrate audiens ad te ueni ī flato
uentre et uomitu egēs ac si mustū ebiberim. Quare
mihi p̄ q̄ iucūdū esset / sicubi magno etiā p̄terio me
dicam̄ erū aliquod emere possem obliuia pariturum
eorū quæ audiui / ne horum memoria me domi cir-
cūfluens / p̄nitē aliquam ingerat. Enī uero portenta /
Dēmonas / Hecatas iam mihi uideor intueri. Tale
quid etiā ego passus sum cō Tychiades tua narra-
tione potitus. Non modo .n. inquitunt rabiosos fie-
ri et aquā extimescere quicūq̄ a rabiente Cane mo-
morsi fuerint / Sed illū etiam quem morsus homo
morderit / nec minus ualere huius morsum q̄ ca-

nis ac eadem extimescere. Tu igitur in Eucratis do-
mo a quā plurimis mendaciis momorsus me quoque
illoque morsuū reddidisti participem/usque adeo mihi
animam de demonibus repleuisti. Sed enim cum amice
bono et confidenti animo simus / ueritatem ipsam
potentissimū harum rerum alexipharmacum obtri-
nentes rectaque in rebus omnibus rationem quibus
innixi / nequaquam hisce uanis et inanibus mendaciis
pallentes turbabimur. FINIS.

Eiusdem Constantii Carmen ad eius libellum.

Quid ruis cum preceps dominum uisurus Erasmus /
Ah nimium gressu liberiore liberus
Sit licet Ausonię procul hic a finibus ortus /
Non minus hoc patrio preualet eloquio,
Quodque magis miror / latio sermone / latinum
Egregium quemuis hic superare potest.
Sed reor / ipse uiri iam nomine frater amico /
A facili ueniam consecuturus abis.

Philippi Fasianini Carmen.

Imperium / uirtus / bona mens / cor / gratia / forma
Fecere egregium nomen Erasme tuum.
Ast tuba Constanri hec / resonat que singula clare
Perpetuo faciet uiuere luce sua,

